

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2016 r. – Elevolution-Engenharia/Komisja**(Sprawa T-691/16)**

(2016/C 441/30)

*Język postępowania: portugalski***Strony**

Strona skarżąca: Elevolution-Engenharia SA (Amadora, Portugalia (przedstawiciele: A. Pinto Cardoso i L. Fuzeta da Ponte, advogados))

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- dopuszczenie skargi i stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej zawartej w wezwaniach do zapłaty otrzymanych przez skarżącą w komunikacie z dnia 3 sierpnia 2016 r;
- obciążenie pozwanej kosztami skarżącej, które zostaną wyliczone.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku właściwości. Pozwana nie jest właściwa i nie ma kompetencji do wydawania aktów, o uchylenie których się wnosi.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia istotnych wymogów formalnych. Zaskarżone wezwania zostały uzasadnione w sposób niewyraźny lub dorozumiany, zostały sformułowane w sposób niejasny i nie są spójne z prawem Unii Europejskiej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia traktatu i zasad dotyczących jego stosowania.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2016 r. – CJ/ECDC**(Sprawa T-692/16)**

(2016/C 441/31)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: CJ (Agios Stefanos, Grecja) (przedstawiciel: adwokat V. Kolias)

Strona pozwana: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i w konsekwencji nakazanie ECDC zapłaty na rzecz strony skarżącej całego wynagrodzenia, które otrzymałaby ona w okresie od dnia 1 maja 2012 r. do dnia 31 grudnia 2014 r., gdyby była zatrudniona w ECDC, i które to wynagrodzenie – w oczekiwaniu na uściślenia ECDC i według tymczasowych obliczeń dokonanych przez stronę skarżącą – wyraża się w kwocie 140 000 EUR, powiększonej o odsetki ustawowe za zwłokę;
- nakazanie ECDC zapłaty na rzecz strony skarżącej kwoty 13 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę;
- obciążenie ECDC kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że ECDC naruszyło art. 266 TFUE, błędnie stosując wyrok Sądu ds. Służby Publicznej z dnia 29 kwietnia 2015 r., CJ/ECDC, F-159/12 i F-161/12, EU:F:2015:38, a w szczególności strona skarżąca podnosi, że:
 - ze względu na to, iż istotne okoliczności nieodwołalnie się zmieniły, ECDC błędnie nadało zaskarżonej decyzji moc wsteczną;
 - ECDC naruszyło zasadę proporcjonalności, mając na względzie, iż zaskarżona decyzja nie jest ani właściwa, ani konieczna dla realizacji celu zamierzonego przy unieważnieniu zwolnienia z 2012 r.;
 - ECDC dopuściło się oczywistego błędu w ocenie, pomijając nadużycie w ramach naboru, którego dopuścił się szef służby prawnej ECDC;
 - ECDC naruszyło art. 22a ust. 3 regulaminu pracowniczego, zwalniając stronę skarżącą w odpowiedzi na jej reportaż zatytułowany *in tempore non suspecto*, sporządzony niedługo przed jej zwolnieniem, co wzbudziło podejrzenia nieprawidłowego zarządzania finansami w ECDC.
2. Zarzut drugi dotyczący zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę wyrządzoną naruszeniem przez ECDC art. 266 TFUE oraz dokonaniem przez ECDC stwierdzeniem, zgodnie z którym strona skarżąca próbowała promować nepotyzm.

Odwołanie wniesione w dniu 28 września 2016 r. przez HG od wyroku wydanego w dniu 19 lipca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-149/15, HG/Komisja

(Sprawa T-693/16 P)

(2016/C 441/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: HG (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu ds. Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 19 lipca 2016 r. wydanego w sprawie F-149/15;
- w konsekwencji stwierdzenie zasadności żądań wnoszącego odwołanie przedstawionych w pierwszej instancji, a zatem:
 - stwierdzenie nieważności decyzji CMS 13-005 trójstronnego organu powołującego w zakresie, w jakim przewidziano w niej zawieszenie przeniesienia o stopień wyżej na okres 18 miesięcy i naprawienie określonej w decyzji szkody w kwocie 108 596,35 EUR;
 - o ile zajdzie taka potrzeba, stwierdzenie nieważności decyzji, w której oddalono zażalenie wnoszącego odwołanie;
 - pomocniczo, obniżenie określonej w decyzji CMS 13-005 kary finansowej;
- zasądzenie od pozwanej zadośćuczynienia za krzywdę i naruszenie dobrego imienia wnoszącego odwołanie w kwocie 20 000 EUR;